

Maal af saadanne af Maskinens Dele, der staa i Forhold til dens Kraftudvikling; man kunde vist anse det for tilstrækkelig betryggende for, hvad her ligger for, da der egentlig kun er Spørgsmaal om at bedømme, hvorvidt Maskinen kan sættes til 100 eller 500 Hestes Kraft. Jeg vil saaledes som Eksempel anføre, at man i Stedet for indiceret Hestkraft kunde sætte Antal af Fyrstederne i Maskinens Redler og Størrelsen af Risterne. Derved vilde betinges Antallet af Fyrbødere eller det underordnede Personale, som Maskinmesteren skal holde Disciplin over og holde til at gøre deres Værning, og tillige Kulforbruget; thi for en Rist af en vis Størrelse bruges der med almindelig Fyring kun et vist Kvantum Kul, og deraf vil følge den Kraft, som Maskinen kan ventes at ville udvikle under almindelige Omstændigheder og med det Maskinystem, som er mest anvendt. Jeg fremsætter ikke denne Tanke her som et bestemt Forslag; jeg vil kun eksempelvis antyde, at der maatte kunne findes en anden Vej til at naa Maalet end ved indiceret Hestkraft, som virkelig frembyder i flere Retninger ikke ganske saa Betænkeligheder.

Naar man ser paa de nu bestaaende Love for Søneringen, tror jeg, man tør sige, at det foreliggende Lovforslag er ubarbejdet paa det nærmeste i samme Månd som den, der gaar igennem de tidligere Love, og at der for saa vidt ikke er væsentligt at indvende mod dets Bestemmelser. Jeg skal her kun i ganske korte Træk omtale nogle enkelte Bestemmelser, idet Lovforslaget efter min Mening er langt bedre skiftet til at blive behandlet i Udvalg for dernæst at føres til yderligere Forhandling ved 2den Behandling, end til en gennemgaaende Behandling her ved første Behandling. I Forslagets § 2 omhandles Retten til at føre dansk Skib af en hvilken som helst Størrelse i den større Skibsfart og endvidere til i indskrænket Fart at føre Skibe over en vis Størrelse. Den samme Paragraf indeholder Bestemmelser for, hvad Sættekipperne ere berettigede til. Nu er det saa, at Lovforslaget bestemmer, at en Sættekipper skal have Lov til i indskrænket Fart at føre Skibe af indtil 100 Tons Drægtighed. Det er altsaa først, naar Drægtigheden overstiger 100 Tons, at der bliver Spørgsmaal om en speciel Ret for Skibsførere, der have Ret til at føre Skibe i større Farvande. Men i Paragraffens 2den Linie staa der 20 Tons. Det maa sikkert være en Fejl — jeg kan i alt Fald ikke forstaa det — en Fejl, som ligesom maa være gaaet over fra Kommissionsbetænkningen, hvor den ogsaa findes. Der

skal utvivlsomt staa 100 Tons i Stedet for 20. Denne Deling af Rettigheder er ganske i Overensstemmelse med den nuværende Lov; naar denne bestemmer 40 Kommercelæster, er det jo nogenlunde svarende til 100 Tons. Paragraffen bestemmer endvidere, at Retten til at føre Udvandrerkskib i Fart paa fremmede Verdensdele skal være betinget af, at Vedkommende har bestaaet den udvidede Styrmandsøksamen, hvilket ogsaa er hensigtsmæssigt, ikke alene paa Grund af de specielle Kundskaber, men den hele Dannelse, han faar. — Der er ved denne Paragraf noget, som jeg tror at burde gøre opmærksom paa. I Loven om Sønering af 1861 staa der i § 2, at enhver, der har fyldt 18 Aar, er berettiget til at føre aabne Baade og Dæksfartøjer, der ikke ere over 6 Kommercelæster. Saaledes som Lovforslaget er affattet her, skulde man tro, at denne Rettighed var berøvet de vedkommende og overgaaet til Sættekipperen, denne Ret, der saaledes har været aldeles fri tidligere. Det kan være, at man betragter Sagen saaledes, at man har ment, at dette hører hjemme under 2det Kapitel om Fiskeri og Lystsejladss, og at det maaste nærmest har været Fiskere, der har været tænkt paa i § 2 i Loven af 1861. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at der er andre, der fare med Dæksbaade af mindre Drægtighed, end egentlige Fiskere, f. Eks. Baade, der komme ned fra Smaahavnene her ved Kysten gennem Kalvebodstrand til Kjøbenhavn; der vil man næppe fordrø, at vedkommende skal være Sættekipper for at føre et saadant Fartøj.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de følgende §§ 3—8, da de ere altfor specielle til at forhandles her. De maa efter min Mening hellere behandles og undersøges i et Udvalg. De Betingelser, som ere stillede for Erhvervelsen af Bevis som Skibsfører, har jeg ikke noget at indvende imod, og for Sættekipperere er der allerede etableret en Sættekipperprøve ved Lovforslaget om Styrmandsøksamen, de Betingelser, som staa her, stemme meget godt overens dermed. Forbringerne for at kunne blive Styrmand finder jeg heller ikke nogen Anledning til at gaa ind paa. Maskinisterne ere her delte i 3 Klasser: Mestre af 1ste og 2den Klasse og endelig Maskinpassere. Den teoretiske Prøve er ens i det væsentlige for Maskinmestre af 1ste og 2den Klasse; for Maskinpassere er der indført ligeledes en forøget Maskinisteksamen. Jeg skal indskrænke mig til disse saa Bemærkninger, idet jeg i det hele taget slutter mig til Lovforslaget og anbefaler det til videre Behandling i Tinget.